

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

**Иск, предявен на 12 юли 2011 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия**

(Дело C-370/11)

(2011/С 290/02)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представител: W. Mölls)*Ответник:* Кралство Белгия**Искания на ищеца**

Европейската комисия иска Съдът:

— да приеме за установено, че като оставя в сила норми, съгласно които не се облагат печалбите, реализирани при изкупуването на акции на предприятия за колективно инвестиране, които нямат разрешение в съответствие с Директива 85/611/ЕИО ⁽¹⁾, когато тези предприятия са установени в Белгия, но се облагат печалбите, реализирани при изкупуването на акции на установени в Норвегия или Исландия такива предприятия, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по членове 36 и 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство;

— да осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията оспорва разглежданите разпоредби от националното законодателство, тъй като с тях се разубеждават пребиваващите в Белгия лица да инвестират в установените в Норвегия или Исландия предприятия за колективно инвестиране, доколкото печалбите, реализирани при изкупуването на техни акции не се ползват от освобождаването от данъци, приложимо към печалбите, реализирани при изкупуването на акции на установени в Белгия предприятия за колективно инвестиране.

Според Комисията подобна разлика в третирането ограничава гарантираното от член 40 от Споразумението за ЕИО свободно движение на капитали. Също така тя пречатства свободното предоставяне на услуги, което е нарушение на член 36 от Споразумението за ЕИО.

В отговор на направените от белгийските власти възражения Комисията посочва на първо място, че не е предмет на настоящия иск разграничението, което белгийското законодателство прави в рамките на категорията на установените в Европейския съюз предприятия за колективно инвестиране, а именно в зависимост от това дали са получили или не са получили разрешение в съответствие с Директива 85/611/ЕИО. На второ и трето място Комисията се противопоставя на доводите, съгласно които горепосочените мерки са обосновани от съображения, свързани с ефикасността на данъчния контрол или с липсата на механизми за обмен на информация. В този контекст Комисията посочва, че Белгия, Норвегия и Исландия са ратифицирали изработената под егидата на ОИСП и на Съвета на Европа Конвенция за административно сътрудничество по данъчни въпроси, и че сключените между Белгия и съответно Норвегия и Исландия споразумения за избягване на двойното данъчно облагане предвиждат механизми за обмен на информация между тези страни.

⁽¹⁾ Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 138).

**Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Испания) на 18 юли 2011 г. —
International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)**

(Дело C-377/11)

(2011/С 290/03)

*Език на производството: испански***Запитваща юрисдикция**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство*Жалбоподател:* International Bingo Technology, S.A.*Ответник:* Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Преюдициални въпроси

1. Обстоятелството, че играчите на бинго заплащат частта от цената на талоните, която съответства на печалбите, предполага ли наличието на действително потребление на стоки или услуги за целите на възникване на данъчното събитие на ДДС?
2. За целите на образуването на знаменателя при изчисляване на процента на подлежащата на приспадане част член 11, част А, параграф 1, буква а) във връзка с член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива⁽¹⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че налагат такава степен на хармонизиране, която не допуска в законодателството или в доктрината на различните държави членки да се приемат различни разрешения по отношение на включването в данъчната основа на ДДС на частта от цената на талоните, която е предназначена за изплащане на печалбите на играчите?
3. За целите на образуване на знаменателя при изчисляване на процента на подлежащата на приспадане част член 11, част А, параграф 1, буква а) във връзка с член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална съдебна практика, според която в случая на игра на бинго в данъчната основа на ДДС се включват сумите, заплатени от различните играчи посредством закупуване на талони, които суми съответстват на размера на печалбите?

⁽¹⁾ Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 18 юли 2011 г. — Manuel Mesa Bertrán и Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia

(Дело C-381/11)

(2011/C 290/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil de Barcelona

Страни в главното производство

Ищци: Manuel Mesa Bertrán и Cristina Farrán Morenilla

Ответник: Novacaixagalicia

Преюдициални въпроси

1. Ако кредитна институция предлага на клиент, с когото преди това е сключила договор за ипотечен кредит, лихвен суап за покритие на риска от промени на лихвените проценти по предходната сделка, следва ли това да се счита за услуга по предоставяне на инвестиционна консултация в съответствие с дефиницията по член 4, параграф 1, точка 1 от Директивата MiFID⁽¹⁾?

2. Трябва ли пропускането на предвидения в член 19, параграф 4 от посочената директива тест за годност за непрофесионален инвеститор да обуслови пълната нищожност на договора за лихвен суап, сключен между инвеститора и консултиращата кредитна институция?
3. В случай че предоставената при описаните условия услуга не се счита за инвестиционна консултация, сам по себе си фактът по закупуване на сложен финансов инструмент като лихвен суап без да се направи тестът за подходяща услуга, предвиден в член 19, параграф 5 от Директивата MiFID, поради причина, за която отговаря инвестиционната институция, обуславя ли пълната нищожност на договора за покупка, сключен със същата кредитна институция?
4. Съгласно член 19, параграф 9 от Директивата MiFID сам по себе си фактът, че кредитна институция предлага сложен финансов инструмент, свързан с ипотечен кредит, представлява ли достатъчна причина, за да се изключи прилагането на задълженията да се направят предвидените от посочения член 19 тест за годност и тест за подходяща услуга, които инвестиционната институция трябва да извърши по отношение на непрофесионален инвеститор?
5. За да може да се изключи прилагането на предвидените в член 19 от Директивата MiFID задължения, необходимо ли е финансовият продукт, с който е свързан предлаганият финансов инструмент, да бъде подчинен на правни стандарти за защита на инвеститора, сходни с изискваните в посочената директива?

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания) на 19 юли 2011 г. — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) и Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Дело C-385/11)

(2011/C 290/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Isabel Elbal Moreno

Ответници: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) и Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)